

Hesekiel 20

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἥλιθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου ισραὴλ ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου

2 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

3 νίè ἀνθρώπου λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος εἰ ἐπερωτῆσαι με ὑμεῖς ἔρχεσθε ζῶ ἐγὼ εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν λέγει κύριος

4 εἰ ἐκδικήσω αὐτὸὺς ἐκδικήσει νίè ἀνθρώπου τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς

5 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀφ' ἣς ἡμέρας ἥρεταια τὸν οἴκον ισραὴλ καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκου ιακωβ καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν γῇ αἰγύπτου καὶ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν λέγων ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

6 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν τοῦ ἔξαγαγεῖν αὐτὸὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν

7 καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸὺς ἔκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπορριψάτω καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αἰγύπτου μὴ μιαίνεσθε ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

8 καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἡθέλησαν εἰσακοῦσαι μου τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτὸὺς τοῦ συντελέσαι τὴν δργήν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ γῆς αἰγύπτου

9 καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὃν αὐτοί εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν οἷς ἐγνώσθην πρὸς αὐτὸὺς ἐνώπιον αὐτῶν τοῦ ἔξαγαγεῖν αὐτὸὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου

10 καὶ ἔξῆγαγον αὐτὸὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ ἤγαγον αὐτὸὺς εἰς τὴν ἔρημον

11 καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἀνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς

12 καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν τοῦ γνῶναι αὐτὸὺς διότι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτὸύς

13 καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἴκον τοῦ ισραὴλ ἐν τῇ ἑρήμῳ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο ἢ ποιήσει αὐτὰ ἀνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτὸὺς ἐν τῇ ἑρήμῳ τοῦ ἔξαναλῶσαι αὐτὸύς

14 καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὃν ἔξῆγαγον αὐτὸὺς κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν

15 καὶ ἐγὼ ἔξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸὺς ἐν τῇ ἑρήμῳ τὸ παράπαν τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτὸὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα

αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν

16 ἀνθ' ὃν τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ ὅπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν καρδιῶν αὐτῶν ἐπορεύοντο

17 καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτὸὺς τοῦ ἔξαλεῖψαι αὐτὸὺς καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτὸὺς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ

18 καὶ εἴπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ συναναμύσγεσθε καὶ μὴ μιαίνεσθε

19 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε καὶ ποιεῖτε αὐτὰ

20 καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάζετε καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν τοῦ γινώσκειν διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

21 καὶ παρεπίκρανάν με καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτά ἢ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ εἴπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτὸὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ συντελέσαι τὴν ὄργήν μου ἐπ' αὐτὸύς

22 καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὃν ἔξηγαγον αὐτὸὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν

23 καὶ ἔξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ διασκορπίου αὐτὸὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπεῖρα αὐτὸὺς ἐν ταῖς χώραις

24 ἀνθ' ὃν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ ὅπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν

25 καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς

26 καὶ μιανῷ αὐτὸὺς ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν ἐν τῷ διαπορεύεσθαι με πᾶν διανοῦγον μήτραν ὅπως ἀφανίσω αὐτούς

27 διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ισραὴλ υἱὲ ἀνθρώπου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἔως τούτου παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ

28 καὶ εἰσήγαγον αὐτὸὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτοῖς καὶ εἶδον πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἔταξαν ἐκεῖ δσμὴν εὐωδίας καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ σπονδὰς αὐτῶν

29 καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς τί ἐστιν αβαμα ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ αβαμα ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας

30 διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ισραὴλ τάδε λέγει κύριος εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνεσθε καὶ ὅπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε

31 καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δοιμάτων ὑμῶν ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς ὑμεῖς μιαίνεσθε ἐν πᾶσιν τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν οἶκος τοῦ ισραὴλ ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο

32 καὶ οὐκ ἔσται δν τρόπον ὑμεῖς λέγετε ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς τοῦ λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις

33 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγώ λέγει κύριος ἐν χειρὶ κραταιῷ καὶ ἐν βραχίονι ύψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς

34 καὶ ἔξαξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ κραταιῷ καὶ ἐν βραχίονι ύψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ

35 καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν καὶ διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον

36 ὃν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς αἰγύπτου οὔτως κρινῶ ὑμᾶς λέγει κύριος

37 καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ

38 καὶ ἔκλεξω ἔξι ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφεστηκότας διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἔξαξω αὐτούς καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ ισραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγώ κύριος

39 καὶ ὑμεῖς οἶκος ισραὴλ τάδε λέγει κύριος κύριος ἔκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἔξαρατε καὶ μετὰ ταῦτα εἰ μὴ ὑμεῖς εἰσακούετε μου καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν

40 διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου ἐπ' ὄρους ύψηλοῦ λέγει κύριος κύριος ἐκεῖ δουλεύσουσίν μοι πᾶς οἶκος ισραὴλ εἰς τέλος καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἀγιάσμασιν ὑμῶν

41 ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν

42 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγώ κύριος ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ ισραὴλ εἰς τὴν γῆν εἰς τὴν ἥρα τὴν χειρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν

43 καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν αὐτοῖς καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πᾶσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν

44 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγώ κύριος ἐν τῷ ποιῆσαι με οὔτως ὑμῖν ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα λέγει κύριος